

Za kritiku bez práce a bez koláčů. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 12. června 2023

Ve Spojených státech existuje akademický odborný magazín o sexualitě s názvem Archives of Sexual Behavior. Editorem je Dr. Kenneth Zucker. Ten nyní čelí velkému tlaku na odstoupení, protože zveřejnil studii, která podkopává transgenderové „vědecké“ poznání. Studie, kterou nechal zveřejnit, tvrdí, že transgenderismus je v drtivé většině případů výsledkem sociálního tlaku, nikoliv vnitřní „jinakosti“. To znamená, že tlak okolí v dětech vyvolává silný pocit, že i ony by měly být „jiné“. Odlišit se od davu tím, že do něj vstoupí.

Je to tak v celé historii lidstva. Nastoupilo hnutí hippies a drtivá většina mladých si nechala narůst vlasy a hodila se do batiky. Přišla punková vlna a nejvýdělečnějším průmyslovým odvětvím se pomalu stávala výroba sichrhajcek a cvočků. Přišla normalizační disko vlna, mladí poslušně oblékli značkové teplákovky a svou stejností se pokusili odlišit (většinou od generace, která si své potrhané džíny okrášlovala sichrhajčkami, která se tím zase odlišovala od těch s batikou, kteří se odlišovali od rock and rollových pobertů, ti zase od jazzových, ti zase od swingových... jen teď se nám ten vývoj nějak zadrhnul a značkové teplákovky nám ta mládež nosí už přes třicet let... což bude tím, že jinak přirozeného vývoje a odporu mladých se chopily korporace, které kulturní revoluci začaly kormidlovat a tím ji fakticky zabily).

Ne, ne, chyba, vývoj neustrnul. Teplákovky jsou na ústupu a místo nich přichází změna. A stejně, jako se celá generace kdysi oblékla do batiky a ta následující do sichrahajčkami okrášlených děr na kalhotách, se teď identifikuje nynější generace mladých s tranzicí a hormonovou „léčbou“ či operační změnou pohlaví. Nynější generace už ovšem není ve vleku kulturní revoluce, ale ve vleku uměle vytvořeného politického transgenderismu.

Článek, publikovaný v odborném periodiku Archives of Sexual Behavior s názvem „Rychlý nástup genderové dysforie: Zprávy rodičů o 1655 možných případech“, od Suzanny Diazové a Michaela Baileyho, popisuje na stovkách případů z mého pohledu doslova znásilnění dětských duší, kde došlo k nevratným chirurgickým změnám jejich pohlaví. S postupem času a růstu chirurgicky zdeformovaným mladým lidem došlo, že si zlikvidovali život. Ono obléknout se do batiky nebo si propíchnout sichrhajčkou kalhoty, neřkuli ucho, není problém. Batika i sichrahajčka se dá vyměnit za večerní róbu a smoking bez problémů. Chirurgicky změněné pohlaví svléknout nejde, to je na doživotí.

Dr. Kenneth Zucker, který jako editor stojí za publikováním studie svých kolegů, má sám kliniku. Na té klinice ovšem zmatené mladé lidi, kteří by si rádi prošli změnou pohlaví, léčí. Léčí je tím, že jim problematiku vysvětluje a od takto zásadního rozhodnutí je zrazuje. Učí je přijetí vlastní pohlavní identity, protože společenský tlak mladé nabádá, aby o své pohlavní identitě pochybovali a odměňuje velkým potleskem, když jedinec vystoupí ze svého stínu a přihlásí se k hormonální „léčbě“. A mladí, ti potřebují zažívat úspěch a obdiv. Tak začnou pochybovat o své identitě, aby byli jako ti ostatní.

Proti Zuckerovi se postavily různé kapacity i „kapacity“ sexuologie. Mezi nimi velké množství lidí a organizací, které fungují na základě jednostranného pohledu na transgender (tedy ti, kteří tato témata prosazují do škol, vytváří tlak na ohýbání přirozenosti jazyka – viz bylX místo byla či byl – a stojí za indoktrinací dětí – pro příklad u nás nedávné čtení v brněnské knihovně, kde o dvou tučnácích tatíncích dětem četl muž převlečený za ženu). A tyto kapacity i „kapacity“ přispívají do odborného periodika Archives of Sexual Behavior. Proti Zuckerovi se vymezili následovně:

„Dokud redaktor, který prokázal bezúhonnost v záležitostech LGBTQ+ a zejména v otázkách trans, nenahradí Dr. Zuckera jako redaktora, nebudeme nadále předkládat časopis, působit jako recenzenti ani poskytovat redakci své texty.“ Diskuze nulová. Výhrůžka bojkotem, téma trans a LGBT je svaté, nedotknutelné.

Nedotknutelné a dávno normalizované. Podívejme na nedávnou návštěvu gymnázia předsedkyní TOP 09 Markétou Pekarovou Adamovou v Karlovarském kraji. Pekarová si s dětmi hrála na Poslaneckou sněmovnu a nechala je hlasovat o přijetí zákona o manželství pro všechny. Zákon pracičkami předsedkyní politicky indoktrinovaných dětí prošel. Pohoršil se někdo, že Pekarová jezdí do škol a přednáší tam o jí milých politických tématech? Nepohoršil. Je to vlastně takové roztomilé, že ty programově vymývané děti si hrají na Poslaneckou sněmovnu. Něco, jako když pejsek udělá hezky aport, že.

A co až vyrazí Tomio Okamura na tutéž školu a nechá hlasovat o nepřijetí tohoto zákona? A bude tam dětem držet hodinovou přednášku o problematice? Nebude to vadit? Nebo ho fekálmajstři z tiskovin smetou z povrchu zemského? Normalizované téma dle Occamovy břitvy. A dvojí metr, který bychom mohli vystavovat v Guinnessově knize rekordů, jak je ohromný. Ač jen předpokládaný, protože pokud by se Okamura pokusil proniknout na jakoukoliv školu, zažije takový kolotoč, že ho najdou po roce až někde v okolí Hirošimy, jak zařizuje dovolené pro plyšáky. Oba postoje k manželství pro všechny jsou legitimní, jen jeden je ovšem přijatelný a může se předávat do mozaiky politické indoktrinace dětí ve školách.

Nevadí? Ale ano, vadí. Stejným způsobem se před lety ve školách děti indoktrinovaly tím, že Židé jsou podlidé, že Stalin je chlapík, ne masový vrah, teď vymýváme děti tím, že by bylo fajn, kdyby začaly pochybovat o své pohlavní identitě. A pak se můžeme těšit na epidemii žádostí o chirurgickou změnu pohlaví a zvýšenou produkci blokátorů puberty, po letech následovanou vlnou sebevražd. Protože starší děti se chtějí odlišit začleněním se. Jsme stádo. A když jde stádo páchat sebevraždu skokem z útesu, většina skočí, nebo bude považovat skok z útesu za přijatelný. Normalizuje se tím. Stačí jen trochu jiskry v oku, trochu pravého aktivistického zápalu. Jako to stádo.

Může se zdát, že i šílenství kolem trans a LGBT komunity je jen další kulturní revolucí, kterou nám mladí předestřeli. Není. Generační vzpoura vychází zespodu. Je přirozená, začne se šířit od mladých lidí k mladým lidem a je většinou vzpourou proti předcházející generaci i establishmentu. Nynější trans revoluce je tlačena do společnosti svrchu. Vynucovaná do škol, do kultury (v tomto případě spíše propagandy, v kterou se kultura změnila), je řízená a pečlivě spočítaná. A není to vzpoura proti předchozí generaci, ale vzpoura proti samotným mladým. Protože jim se často nevratně duševně i tělesně ubližuje. Nátlaková politika trans a LGBT komunity ukrytá většinou za neziskové organizace má tendence se chovat s přídechem totalitářského ducha. Když se do diskuse dostane nesouhlasný názor, není s ním polemizováno, ale je vyžadovaná eliminace jedince z diskuse. A to je znak totality. Nerad užívám silná slova, tady je zcela na místě.

Stejně jako Němci svým hitlerjugend a bolševici svým pionýrem, jdou i nynější totalitáři po dětech.

Ve Velké Británii se probudili z noční můry, tamní ministerstvo zdravotnictví zcela zakázalo takzvané blokátory puberty, které dávají dětem před chirurgickým zákrokem u změny pohlaví. Ministerstvo konstatovalo, že snaha o změnu pohlaví je velmi problematická, protože rozhodnutí mladého člověka ovlivňuje jak jeho okolí, tak jeho sociální prostředí, vliv mají rodinné i osobní problémy a je tedy velmi problematické skutečně s jistotou určit, zda se jedná o faktickou transsexualitu, nebo nevhodné řešení vlastních problémů. V USA jsou tři státy, kde se pokusily o zavedení podobné legislativy, ale bez úspěchu (Missouri, Luisiana, Florida). Dle politologů bude transgender u dětí jednou z hlavních otázek u prezidentských debat v roce 2024. Protože neřiditelný a stále podporovaný aktivismus vytváří velmi nebezpečný společenský problém.

Tento text není odsouzením lidí, kteří patří svou přirozeností mezi sexuální menšiny. Upozorňuje a poukazuje pouze na politickou stránku věci, kdy se skrze aktivistické neziskovky otázka transsexuality násilně cpe do společnosti a hlavně do hlav dětí, které kvůli tomu mají zmatek v hlavě. Společnost pak není schopná a ani ochotná děti v nenávratných krocích zastavit, naopak, podporuje je. Což je čiré šílenství.

AUTOR: Štěpán Cháb

[ZDROJ](#)